

El jurat de

ha decidit atorgar **el 3er premi en categoria adulta** del certamen literari

Papers Robats que es cremen

al Xavier Ledesma i Verdaguer

de Sabadell (el Vallès Occidental)

Trencat

Era tard. Era tard i fosc. La feina se m'havia allargat. Tornava a casa a peu, encongit, no tant pel fred com per una tristesa interior. Tenia un pressentiment, una sensació, un malestar. D'un temps ençà les coses no anaven bé amb la Rosa. No sabia què, o per què, però no connectàvem. La feina, el dia a dia, poques hores junts... què sé jo. Però la relació feia aigües. Ho notava. Ho sentia. Em feia mal per dins. Ho hem d'arreglar. N'hem de parlar i refer els ponts. D'avui no passa!

Arribo al portal, poso la clau al pany i obro. La casa està a les fosques. Freda.

- Rosa! – vaig cridar unes quantes vegades.

Obro els llums, arribo al menjador. Damunt la taula, un sobre. Dins el sobre una nota.

Ara que s'ha acabat l'estiu i els primers freds de la tardor marceixen les flors sento dins meu aquest fred que apaga la flama.

He rellegit les cartes que ens havíem enviat. Desprenen una calidesa que ja no noto. No semblen cartes nostres. Semblen cartes robades a uns que s'estimaven.

Les he llençat al foc, papers robats que cremen i es tornen cendra, com cendra és ara el nostre amor.

Rosa

Em deixo caure a la cadira, les llàgrimes mullen el paper. Massa tard, Jan, massa tard.

